

[Formanden]

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvilke tanker gør ministeren sig om Det Kongelige Teaters konstruktion og drift på lidt længere sigt?«

Af Arne Melchior (CD) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 7/3 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/3 91).

Formanden:

Hvis ikke ordføreren for forespørgerne er til stede, må vi udsætte mødet. Men det er tilfældet, ser jeg nu. Jeg skal henstille, at ordføreren er til stede i salen, når forhandlingerne begynder.

Begrundelse

Arne Melchior (CD):

Jeg beder den høje formand og det lige så høje Ting om undskyldning for dette halve minuts forsinkelse. Jeg var ikke i Tivoli og heller ikke i Det Kgl. Teater.

Jeg vil gerne som indledning til dagens debat om Det Kgl. Teater, og mens vi venter i spænding på at høre kulturministerens besvarelse af forespørgslen, give Tinget et par citater. I Weekendavisen fredag den 19. april 1991 skriver den meget skrivende Jørgen Thorgaard følgende om Det Kgl. Teater: »I den aktuelle balance om kassen på Kgs. Nytorv taler alle uden om kernen«, og så kommer Jørgen Thorgaards kerne – jeg kan dårligt høre, hvad jeg selv siger, men det er selvfølgelig heller ikke så vigtigt: »Dette er en ligkiste«, skriver Jørgen Thorgaard om Det Kgl. Teater. »Pak kulisserne, pensionér de ansatte, sælg murstenene!« Sådan!

Jeg vil gerne over for dette citat og dets modbydelighed finde et andet citat, idet Jørgen Thorgaard faktisk allerede en måned inden havde fået svar på tiltale, nemlig i Politiken den 12. marts i år, hvor skuespiller ved Det Kgl. Teater Jørgen Reenberg under overskriften »Giv os et nyt skuespilhus!« skriver:

»Hvor må det være herligt at kunne sidde og bagatellisere Det Kgl. Teaters kroniske og dybt alvorlige problemer. Intet er lettere end at kommentere risikofrit og udstede flotte løsningsmodeller *udefra*, men det er også uansvarligt og farisæisk.«

CD er helt enig i denne bemærkning af Jørgen Reenberg, og det er i den ånd, vi har rejst forespørgslen til kulturministeren i dag.

Vi har også mærket os de fem såkaldte rigscheferes erklæring forleden dag om det truende forfald, som afgørende danske kulturværdier står over for på grund af en fortsat ikke bare rationaliserings- og besparelsesbølge, men direkte nedskæringsbølge.

Vi ønsker ligesom de fem rigschefer, som Folketinget nok ved hvem er, at dansk kultur skal ses i en sammenhæng, og at grundlæggende værdier ikke må eventyres. Vi er ikke så fattige, at vi skulle turde eller behøve eller tillade os at rive ting ned, som er vor identitet, som er vort spejlbillede, som er vort daglige behov, hvis det danske folk, stående over for den glædelige kommende internationalisering på mange områder, ikke fortsat er sig sin kulturarv og sine videre, fornyende kulturfrebringelser bevidst og er villigt til at betale for, at de kan trives.

Det er i denne ånd, forespørgslen er rejst. Jeg ser nu med forventning frem til kulturministerens besvarelse.

Besvarelse

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Min redegørelse vil være bygget op på i de første to tredjedele af redegørelsen at besvare hr. Arne Melchior's forespørgsel og i den sidste tredjedel at sige noget om aktuelle diskussioner om bevillinger og fremtidige bevillinger.

Det er nødvendigt at navigere i politik i al almindelighed, og i særdeleshed når det vedrører Det Kongelige Teater. Det Kongelige Teaters problemer er hverken nye eller udelukkende aktuelle. Vi er alle sammen klar over, at de er alvorlige og dybtgående, og at problemerne har både danske og internationale kulturpolitiske konsekvenser.

Vi ved, at dansk kultur i disse år stilles over for nye udfordringer i det internationale samarbejde. Vi ved, at et mere kvalitetskrævende publikum forlanger en større indsats. Det er vigtigt for os at skabe en holdbar løsning på nationalscenens nuværende problemer. Der er